A°. 1833. N°. 3.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 5 Januarij.

BERIGT *omtrent eene nadere deelneming van Inschrijvingen in het tweede Grootboek der Nationale Werkelijke Schuld, rentende 5 ten honderd, naar aanleiding van het 10de en 11de artikel der wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad No. 54.)*

DE MINISTER VAN FINANCIEN

Brengt ter kennisse van elk en een iegelijk, dat het Zijne Majesteit behaagd heeft, bij besluit van den 27sten December 1832, No. 48, de volgende bepalingen te maken:

Art. 1. Met den 2den Januarij 1833, en tot den 8sten derzelve maand ingesloten, zullen bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, en bij de Agenten van den Rijks-Kassier in de steden en plaatsen, waar die gevestigd zijn, worden geopend Registers van Inschrijving in de nadere deelneming van Inschrijvingen in het Grootboek van Werkelijke Schuld, rentende 5 ten honderd, volgens het 11de art. van de Wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad No. 54.)

Art. 2. De Fournissementen in deze tweede Deelneming zullen moeten plaats hebben op de volgende termijnen, te weten:

Voor $\frac{1}{5}$ van den 1sten tot den 15den Februarij 1833.
» $\frac{1}{5}$ » » 1sten » » 15den April »
» $\frac{1}{5}$ » » 1sten » » 15den Julij »
» $\frac{1}{5}$ » » 1sten » » 15den October »
» $\frac{1}{5}$ » » 1sten » » 15den December »

Zullende het nogtans aan de deelnemers vrijstaan, om de betaling van een of meer termijnen te vervroegen.

Art. 3. De renten der recepissen voor de geheel in *gerede gelden* te doene fournissementen en *ten bedrage van dezelve* af te geven, zullen ingaan met den 1sten der maand in welke het fournissement geschiedt. Die recepissen in de Certificaten ten gelijke bedrage uit te geven, zullen geplitst kunnen worden, naar de keuze der belanghebbenden bij de fournissementen te doen.

Dien ten gevolge zullen bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, en bij de Agenten van den algemeenen Rijks-Kassier, in de Steden en Plaatsen, waar die gevestigd zijn, van Woensdag den 2den tot en met Dingsdag den 8sten Januarij 1833, geopend zijn de Registers hierboven gemeld, in welke een iegelijk *voor zoodanige Sommen, als hij zal verlangen*, zal kunnen Inschrijven, met dien verstande echter, dat niet anders dan Inschrijvingen, deelbaar met tien gulden, zullen kunnen toegelaten worden.

's Gravenhage, den 28sten December 1832.

De Minister voornoemd.
VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

FRANKFORT, den 2den Januarij.

Volgens brieven uit Rome, heeft de Pruissische minister, de geheimraad *Bunsen*, de eer gehad, Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins *Augustus* van Pruissen, bij Zijne Heiligheid binnen te geleiden. De Paus heeft zich wel een uur lang vertrouwelijk met den hoogen gast onderhouden. Ook de generaal *Sebastiani*, gewezen minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk, had eenige dagen te voren eene audientie bij den heiligen Vader gehad.

PETERSBURG, den 22sten December.

Daar Zijne Majesteit den Keizer uit de berigten der plaatselijke besturen het verval van verscheidene roomsch-katholijke kloosters en de ongenoegzaamheid der daartegen genomene maatregelen gebleken was, gaf hoogstdezelve aan den minister van binnenlandsche zaken last, om de oorzaken van dit kwaad op te sporen, om daardoor tevens de middelen te ontdekken, hoe de herstelling der klooster-tucht, overeenkomstig haar oorspronkelijk doelwit, den geest de christendoms en de tegenwoordige behoeften van de roomsch katholijke kerk in Rusland, zoude zijn te bewerken. Het bleek nu, dat de hoofdoorzaak van het verval dezer kloosters gelegen is in het geringe en steeds afnemende getal nieuwelingen, hetwelk reeds sedert geruimen tijd niet meer in verhouding staat met de menigte der aanwezige kloosters. Bij eene bevolking van naauwelijks 2,500,000 katholijken, bestaan in Rusland thans ongeveer 300 kloosters, alzoo komt op 8000 personen van beiderlei geslacht een klooster. Deze onevenredigheid was op eenige plaatsen zoo groot, dat meenig klooster niet het minimum van het bij de kerkwetten voorgeschreven getal leden, namelijk 10 of ten minste 8 monniken, had, en daardoor het voordeel van onderling opzigt en onderwijs moet ontberen. Als een doelmatig middel deed zich derhalve voor de *opheffing van alle overtollige kloosters*; te weten van dezulken, wier nutteloosheid deels uit derzelver gebrekkige inrigting, deels uit hunnen verren afstand van alle katholijke steden en dorpen blijkbaar was, en vervolgens de vereeniging van de hier en daar verstrooid levende monniken in zulke kloosters, die zich door doelmatige voorschriften en goede voorstanders den besten naam verworven hebben. In Litthauen, Samogitie en verscheidene districten van het gouvernement Witebsk, wier bewoners bijna algemeen de roomsch-katholijke godsdienst belijden, had men dus verre op 20 tot 40.000 katholijken slechts een klooster, terwijl in de naburige gouvernementen en in Wit-Rusland, waar bijna de geheele bevolking de Grieksch-Russische of vereenigd Grieksche godsdienst belijdt, op 2000, ja zelfs op 1000 personen van beiderlei geslacht een klooster kan gerekend worden. Hier werden derhalve de monniken tot lediggang verleid en vielen der maatschappij tot last. Het te groot getal katholijke kloosters valt nog meer in 't oog, door ze met de Grieksch-Russische te vergelijken, van welke er slechts 356 zijn op 35 millioen ingezetenen van de heerschende godsdienst. De verhouding van de Grieksch Russische kloosters tot de bevolking was als 1 tot 100,000; die van de katholijke daarentegen als 1 tot 8567. Zijne Majesteit de Keizer nam daarbij in aanmerking, dat de katholijke kerk, door de opheffing van eenige kloosters en de vereeniging van het vermogen derzelve met de gezamenlijke middelen der overige, in staat zou gesteld worden, om in verscheidene behoeften te voorzien, de seminairien tot vorming van het noodig getal geestelijken te vergrooten en inrigtingen tot verzorging van oude of gebrekkige kerkdienaars, daar te stellen. De Keizer deed derhalve, den 31sten Julij ll., aan het roomsch-katholijke collegie en de overheid van het West-gouvernement eene beschikking toekomen, overeenkomstig met deze inzigten. De kapitalen, aan de opgeheven kloosters behoorende, zullen bij het algemeene fonds van onderstand der roomsch-katholijke geestelijkheid gevoegd worden. De vaste goederen en andere eigendommen van de vervallen kloosters zullen aan het beheer der kroon overgegeven worden, onder bepaling, dat de inkomsten derzelve tot weldadige inrigtingen, namelijk tot scholen, zullen aangewend worden. Tot eene meer doelmatige handhaving der tucht in de kloosters en om de monniken onder strenger opzigt te houden, wordt aan de eparchiale bisschoppen volle magt over de kloosters verleend en aan hen tevens het opperopzigt over het beheer der goederen van alle bestaan blijvende kloosters opgedragen.

WEENEN, 26sten December.

De jongere Koning van Hongarije, Kroonprins van Oostenrijk, is ernstig ziek geworden. De Koning heeft, op verlangen der geneesheeren, dezen nacht spoedig met de sacramenten moeten voorzien worden. Dezen morgen schijnen echter de zenuwtoevallen, waaraan de doorluchte zieke bijzonder lijdt, minder geworden te zijn, zoo dat men zich vleit, dat er spoedig beterschap zal kunnen komen.

BERLYN, den 31sten December.

De koninklijke commissie, tot onderzoek der artillerie, had sints lang den wensch gevoed, om met vier verschillende vuurmonden van zwaar kaliber in sterke muren bres te maken, om hierbij de werking van dit geschut vergelijkender wijs na te gaan.

Ter uitvoering van zulk eene belangrijke proef bood zich eene gunstige gelegenheid aan, doordien een gedeelte van de regter face van het bastion *Koningin* der citadel van Spandau, welke door eene uitbarsting van kruid, gedurende de belegering van 1813, geleden had, weder zou hersteld worden. Dit muurwerk der citadel van Spandau is in het tijdvak van 1560 tot 1580, door *Christoph Römer*, den Italiaan *Franz Giromella* en den graaf *Rochus* te Lynar opgerigt. Het gedeelte van het bastion *Koningin*, tot de bres bestemd, had wel eenige scheuren, maar was overigens nog geheel vast. De gansche hoogte van den muur bedroeg 30 voet. Het buitenste parament der revêtementsmuur bestond, op eene hoogte van 18 voet en 8 voet dikte uit tigchelsteenen; het fundament zoo wel als het inwendige gedeelte des muurwerks bestond uit kalksteen, tusschen welke zich kleine stukken tigchelsteenen bevonden, die door mortel tot eene massa verbonden waren. De daarop achter gelegene aarde was reeds vroeger opgeruimd. Het gansche muurwerk had door langdurigheid eene groote vastheid bekomen. Als de muur

tel was zoo verhard, dat hij zich van de steenen niet losmaken liet. Den 27sten December 's morgens om 8 uur opende de bresbatterij, 65 passen van den muur gelegen, haar vuur, en zette hetzelve tot den 28sten met eenige tusschenpoozen, maar met zoodanige kracht, voort, dat de bres op eene breedte van 50 voet volledig daargesteld werd.

LONDEN, den 31sten December.

Een der dagbladen meldt van goederhand vernomen te hebben, dat het Russische hof officieel aan de Engelsche en Fransche kabinetten heeft te kennen gegeven, niet gezind te zijn om zich bij eenige conferentie te voegen, welke tot de verdere overweging van de Hollandsche en Belgische geschillen mogt ingesteld worden. Dit besluit zou daardoor te weeg gebragt zijn, dat de conferentie is afgegaan van de beginselen, waarop hare tusschenkomst gegrond was.

Uit de Lloyds boeken blijkt, dat men voortgaat met Hollandsche schepen aan te houden en op te brengen. De *Paramaribo*, kapt. SPIEGELBERG, van Suriname, bestemd naar Amsterdam, is door Zr. Ms. schip *Volage* naar Margate Roads, en de *Indiaan*, kapt. PETERS, van Batavia naar Rotterdam, door Zr. Ms. schip *Ada* naar Portsmouth opgezonden. De *Volage* heeft ook nog opgezonden de *Onderneming*, kapt. ENGELS, van Batavia naar Amsterdam.

Van het vereenigde Britsche en Fransche eskader heeft men de volgende berigten, gedagteekend uit Duins van Donderdag middag. De *Melpomene*, een Fransch fregat, is er van eenen kruistogt in de Noordzee teruggekeerd. De *Scout* kwam er Zaturdag aan, doch zeilde naar Chatam weder, om hersteld te worden, hebbende de bezaansmast bij den laatsten kruistogt verloren. De *Larne* en de Fransche *Medée* zijn Woensdag weder tot eenen kruistogt uitgezeild. De *Suffren*, een Fransch linieschip, is Donderdag morgen naar Cherburg gezeild. De oorlogsschepen, thans nog te Duins zich bevindende, zijn: de *Donegal*, *Talavera*, *Revenge*, *Spartiate*, *Southampton*, *Castor* en *Stag* (Engelsche) en de *Syrene*, *Melpomene*, *Ariane* en *Creole* (Fransche)

— Zaturdag ll. heeft Prins *Talleyrand* zijn eersten grooten maaltijd voor dit jaargetij gegeven. Tegenwoordig waren onder anderen: De Turksche gezant en zijn adjudant, de heer *Maurojahi*, graaf *Grey*, burggraaf *Palmerston*, baron *Wessenberg*, baron en barones *Bulow*, Monsr. *van de Weyer*.

— Gisteren heeft lord *Palmerston* eene langdurige conferentie met prins *Talleyrand* gehad. De heer *van de Weyer*, de Belgische minister, heeft zijn lordschap mede gesproken.

Men verwacht hier den graaf *Pozzo di Borgo*, Russisch gezant aan het Fransche hof.

— Weinige dagen na de gevangenneming der hertogin *van Berry*, was de maarschalk *de Bourmont* gelukkig genoeg, om Frankrijk te ontvlugten en zich naar Londen te begeven, waar hij zich (volgens den *Morning-Post*) thans bevindt. De verrader, die de hertogin aan den generaal *d'Erlon* heeft overgeleverd, had ook pogingen aangewend, om den maarschalk in hetzelfde huis te lokken, waar zij gevangen genomen is, om twee personen tegelijk in het net te doen loopen. Dit plan is echter mislukt en de heer *de Bourmont* heeft van de gelegenheid, die hem overschoot, om nog in tijds te ontkomen, een gewenscht gebruik gemaakt.

— De Shetlandsche eilanden hebben eene beklagelijke ramp ondergaan. Een hevige, onverwachte storm heeft er een groot aantal visschershuisgezinnen in de diepste ellende gedompeld. Negentien visschers-booten, op gewonen afstand zich op zee bevindende, zijn een prooi der woedende golven geworden en slechts drie man van de 114, die derzelver equipagie uitmaakten, behouden aan land gekomen, en vijf door een koopvaardijschip gered geworden. De ontvolking, door deze ramp veroorzaakt, is zoo groot, dat de vrouwen genoodzaakt zijn geworden om voor het onderhoud van haar zelve en hare kinderen het beroep harer mannen ter hand te nemen, om niet van behoefte om te komen. De Engelsche milddadigheid is bij dit ongeval weer kennelijk opgemerkt geworden. De bijdragen voor de ongelukkige vrouwen en kinderen bedragen reeds bij de twee duizend pond sterling.

— Men vindt bij voortduring in onze dagbladen onderscheidene berigten aangaande de kapitulatie der citadel van Antwerpen.

De omstandigheid, dat door de Hollandsche regering de overgave van Lillo en Liefkenshoek geweigerd is, geeft hier tot velerlei bedenkingen aanleiding. Had zulks mogen gebeuren, dan had men, overeenkomstig het traktaat tusschen Engeland en Frankrijk, van 22 October ll., Belgie in het bezit van het grondgebied kunnen stellen, aan hetzelve bij het traktaat van 15 November 1831 toegewezen, en daarentegen Belgie kunnen noodzaken om aan Nederland Venlo en het Limburgsche over te geven; en had daarmede dan het meergenoemde traktaat van 22 October ll. zijn beslag gehad, en de Fransche armee tot den laatsten man Belgie wederom moeten ontruimen. Nu, daarentegen, worden twee zaken bedenkelijk 1o. of wel, zoo lang Lillo en Liefkenshoek nog door Hollandsche troepen bezet blijft, geheel de Fransche armee Belgie zal kunnen ontruimen, en 2o. of men Belgie wel, zoolang het niet in het volle bezit van het aan dien staat door de conferentie toegewezen grondgebied gesteld is, zal kunnen noodzaken om Venlo enz. aan Nederland over te geven. Zoowel onze ministeriele als de oppositie-bladen erkennen het misselijke van deze omstandigheden.

ENGELAND.

De ridder *Zea Bermudes*, Spaansche gezant bij het Engelsche hof, heeft den 7den November aan lord *Palmerston*, minister van buitenlandsche zaken, eene nota, betrekkelijk de aangelegenheden van Portugal, doen toekomen. Daarin wordt het volgende opgemerkt. Er zijn thans vier maanden verloopen, sedert don *Pedro* in Portugal is geland, en tot dus verre heeft hij geen ander voordeel kunnen behalen, dan zich onder beschutting van eenige verschansingen te Oporto, hetwelk hij op den eersten dag zijner landing bezette, staande te houden. Intusschen had men algemeen verkondigd, dat zijne enkele verschijning met eene handvol trouwe lieden voldoende zou zijn, om zijne onderneming snel haar oogmerk te doen bereiken. Zoo doende was het der partij van don *Pedro* gelukt, de regering van Zijne Britsche Majesteit te misleiden. Spanje, hetwelk wegens zijne eigene veiligheid er groot en onmiddellijk belang bij heeft, zich omtrent den zedelijken toestand der gemoederen in Portugal niet te laten misleiden, had er anders over geoordeeld en steeds verklaard, dat de gebeurtenissen zijne voorspellingen zouden regtvaardigen. De Spaansche regering heeft bij herhaling vertoogen gedaan, om eene minnelijke schikking van het geschil tusschen de twee broeders, betrekkelijk den Portugeschen troon, tot stand te brengen; doch hare pogingen zijn vruchteloos geweest. De Britsche regering sloeg bestendig van de hand alles wat haar te dien einde door de Spaansche regering voorgedragen werd. Zijne Katholijke Majesteit te vergeefs alle hulpmiddelen zijner vriendschap en alle combinatien van zijne welwillende staatkunde ten aanzien van het koninklijke huis Braganza uitgeput hebbende, moest alle hoop verliezen, om eene gelukkige toenadering te zien tot stand komen. Zonder aan zijne grondbeginselen, zijne waardigheid en gegeven woord te kort te doen, kon hoogstdezelve niet treden in den voorslag van de Britsche regering, om mede te werken, ten einde Koning *Miguel* te overreden, van zijnen troon afstand te doen. Zijne Katholijke Majesteit besloot nu, een observatieleger naar de Portugesche grenzen te laten rukken, ten einde voor de veiligheid van Spanje te waken, tegen hetwelk degenen, die zich tot eenen inval in Portugal voorbereidden, hunne vijandige gezindheden slecht verborgen hadden, gelijk ook hunne verbindtenis met de onzalige lieden, die op deze onderneming eene misdadige hoop vestigden, om onrust te stichten, en haat en tweespalt in hun vaderland te doen herleven. Deze dringende en onbetwistbaar hoog ernstige beweegredenen hadden Spanje genoopt, op zijne hoede te blijven, zonder zich tegen de aanvallers van Portugal vijandig te toonen. De regering van Zijne Britsche Majesteit gaf nogtans aan haren gezant te Madrid last, om in haren naam eene kathegorische verklaring van de Spaansche regering te vragen, over de houding, daardoor door dezelve aangenomen, dat zij troepen in beweging had gesteld. Spanje antwoordde dadelijk op eene stellige wijze, dat het door Engeland voorgeslagene en aangenomene stelsel van volkomene neutraliteit ook het zijne zoude wezen. Het deed nog meer. Het legde zijne staatkundige gevoelens geheel bloot, en plaatste in het helderste licht zijne wenschen en bedoelingen, om Engeland en de overige mogendheden in staat te stellen om de billijkheid en noodzakelijkheid in te zien, van hetgeen Spanje, zoowel tot handhaving van den vrede als voor zijne eer en veiligheid deed. Deze opregte en volledige verklaring kon niet nalaten, het Londensche kabinet te bevredigen, en hetzelve gaf later zoowel mondelijk als schriftelijk nieuwe hoogst plegtige verzekeringen, van ten ernstigste eene naauwgezette neutraliteit te zullen in acht nemen, onder deze eenige voorwaarde, dat de overige mogendheden van Europa, en namelijk Spanje, even zoo min in dezen strijd zouden tusschen beiden komen.

BRUSSEL, den 1sten Januarij.

De berigten, welke de dagbladen heden geven, bepalen zich hoofdzakelijk tot de overgave van de citadel van Antwerpen aan de Belgen, op den 31sten December, ook de bezetting van de onderhoorige forten door Belgische krijgsmagt, de doorgaande terugtogt der Fransche troepen, die bij Antwerpen en in den omtrek hebben gestaan, het zenden van twee regementen Belgische infanterie naar de streken van Calloo, om de Fransche divisie van *Sebastiani* af te lossen, welke mede naar Frankrijk zou terugkeeren, en het voorstel van den senaat, om aan den maarschalk *Gerard* een eeredegen aan te bieden. Daar deze maarschalk de terugreis, immers tot Brussel, reeds heeft aangenomen en de Fransche Prinsen reeds te Parijs teruggekeerd zijn, beschouwt men de Fransche expeditie in Belgie als geheel afgeloopen.

— Volgens den opgemaakten inventaris, bevonden zich op de citadel, het Vlaamsche hoofd en de andere forten 140 vuurmonden; op de citadel alleen 130.

MIDDELBURG, den 2den Januarij.

Eergisteren schonden de Belgen ons grondgebied, door gewapenderhand eene doorgraving te willen dempen, welke, eenigen tijd geleden, even boven de gemeente St. Kruis, door ons gemaakt was. Zoodra de luitenant *Verburg* hiervan kennis kreeg, begaf hij zich met eenige manschappen en een detachement Middelburgsche schutterij, onder bevel van den luitenant *van Deinse*, derwaarts. De vijand, misschien niet onbekend met het getal der te St. Kruis gelegerde troepen, stond met grooter magt hen af te wachten, doch werd bitter teleur gesteld, toen hij ondervond dat de onzen, zonder zich aan zijne overmagt te storen, hem met moed aanvielen, en, na een gevecht van twee uren, naar zijne stellingen terugdreven. Onder het gevecht zag men den vijand twee der zijnen wegdragen; een onzer schutters ontving, bij deze gelegenheid, eene ligte wond aan het hoofd.

Men stelde zich voor om gemelde doorgraving den volgenden dag weder te gaan herstellen, waartoe een detachement schutters en militie reeds den noodigen last had ontvangen.

BREDA, den 2den Januarij.

(*Particuliere Correspondentie.*)

Heden zijn hier van Bergen-op-Zoom aangekomen de heeren officieren van gezondheid, die bij de troepen op de citadel Antwerpen dienst gedaan hadden; dezelve stemden algemeen in den lof, dat de Franschen na de overgave dier sterkte onze militairen en vooral hunnen dapperen aanvoerder met alle minzaamheid behandelen.

Men wil heden nacht in den ochtend weder, in de rigting van de Schelde, geschutgevaarte vernomen hebben.

'sGRAVENHAGE, den 3den Januarij.

Van meer dan eene zijde verneemt men, dat er op nieuw onderhandelingen geopend zijn, om, zoo mogelijk, de onbesliste vraagpunten tot een einde te brengen. Gisteren avond moet een koerier bij den Engelschen gezant zijn aangekomen, overbrengende nieuwe voorstellen van het Britsche ministerie. Met de nieuwe onderhandelingen moet in verband staan de zending van den graaf *Pozzo di Borgo*, uit Parijs naar Londen, reeds voor eenigen tijd als waarschijnlijk gesteld.

— Gisteren is H. H. K. H. de Prinses *van Oranje* van hier naar haren gemaal in het leger vertrokken.

— Het verdient opmerking, dat de Koning niet, als gewoonlijk, audientie heeft verleend op nieuwjaarsdag.

— Het *Advertentieblad* heeft, volgens sommigen voor goed, opgehouden te verschijnen.

— De maatregelen schijnen genomen, om, bij de hervatting der werkzaamheden bij de Tweede Kamer, al wat nog onafgedaan is, met kracht af te werken.

— Men spreekt van het aanstaand vertrek van den Sardinischen gezant, graaf *Rossi*, uit deze residentie.

AMSTERDAM, den 3den Ianuarij.

Beurs-berigten.

In het begin was de beurs, gisteren, vrij geanimeerd, en vonden zich koopers voor Engelsche rekening in onze 5 pCt., en in 2½ pCt. voor Duitsche rekening; de prijzen monteerden van 77⅝ op 78 en van 41$\frac{11}{16}$ op 41⅞; laat toonden zich echter vele verkoopers en de prijzen bleven 41⅝ en 77¾ pCt.

Het gerucht van eene nieuwe Russische leening heeft zich bevestigd, en zijn de heeren *Hope en Comp.* belast met het uitgeven van eene nieuwe serie 5 pCt. certificaten, op denzelfden voet als die van 1831, ten beloope van 20 millioen in zilver, hetwelk omtrent 40 millioen guldens bedraagt; dit was gisteren ter beurze bekend en heeft nadeelig op de nieuwe Russen van 1831 gewerkt, en toonden zich verkoopers tot 84½ toe; ook roebels waren met verkoopers; men hoopt echter dat deze leening veel deelnemers vinden zal.

De Spaansche fondsen zijn ook aan eene kleine reactie onderhevig geweest. Perpetuelen zijn van 53¼ tot 52⅝ gedaald, door aanzienlijke verkoopen; men wilde weten, dat de Koning van Spanje ernstig ziek was: dit mag wel tot verkoopen in deze fondsen aanleiding geven hebben.

Over het algemeen eindigde de beurs iets slapper met verkoopers, voornamelijk in Spaansche 5 pCt. perpetuelen.

Beurs van heden.

Reeds gisteren eindigde de beurs lusteloos, de perpetuelen waren heden wederom lager door verkoopers, ofschoon niet zoo aanzienlijk als gisteren; over het algemeen was de beurs iets lager met verkoopers. Onze binnenlandsche fondsen daalden van 41⅞ tot 41½; integralen en 5 pCt. van 77⅝ tot 77¼, alle andere Hollandsche fondsen ook lager, ofschoon met weinig affaire.

Aan de beurs was een gerucht: *ons gouvernement heeft nieuwe propositien van de Londensche conferentie ontvangen, maar ze zijn weigerend beantwoord; men voegde er bij, dat de Koning zou verklaard hebben, in geene onderhandelingen te treden, voor dat het embargo opgeheven en onze krijgsgevangenen uitgeleverd zijn. Voor de echtheid kan ik niet instaan.* Het gerucht heeft echter veld gewonnen, en de prijzen der inlandsche fondsen gedrukt.

De Russische leening heeft nadeelig op alle Russische fondsen gewerkt en bleven zulke flaauw met verkoopers; nieuwe van 1831 83¾; Roebels 57 a ⅛; ook oude Russen en die van 1827, 1828 en 1829 zijn mede teruggegaan; over het algemeen heeft deze nieuwe heffing geen voordeeligen invloed op de prijzen van alle fondsen gehad.

Mengelwerk.

Veel geschreeuw maar weinig wol.

« Victorie! victorie! de zege is ons! Victorie! victorie! Frankrijks legermagt wordt met nieuwe lauweren gekroond! Victorie! victorie! het doel is bereikt! » en soortgelijke vreugdekreten meer, weergalmden in de Parijsche estaminets, kroegen, koffijhuizen, hutten en hotels, schouwburgen en waar niet al, bij de, per telegrafische depêche, aangekomen tijding van de kapitulatie, tusschen den generaal CHASSÉ en den maarschalk GÉRARD gesloten. Maar vonden die vreugdekreten hare echo in de harten van alle Franschen? deelde ieder Parijzenaar met hart en ziel in die luidruchtige blijdschap? Leest het onderstaande, geachte lezers! uit een der gezochtste Parijsche journalen overgenomen, om u van het tegendeel genoegzaam te kunnen overtuigen.

« Tot hiertoe werd de oorlog als eene ramp beschouwd, die de volken met huivering te gemoet zagen, de gouvernementen zorgvuldig zochten te vermijden, en, of zoo lang mogelijk tegenhielden, of, ingeval van onvermijdelijk uitbarsten, ten eigen behoeve voerden. Het Fransche doctrinaire ministerie heeft echter aan dat alles eene andere gedaante gegeven; heeft eenen liefhebberij-oorlog ten behoeve van vreemden gevoerd, in een land, waar niets te veroveren viel, en tegen eene Natie, welke men niets te verwijten heeft. Het schijnt voor de leden van dat gedenkwaardige ministerie een aangenaam spel geweest te zijn, om eenige Franschen armen en beenen te laten verbrijzelen, eene menigte hospitalen met gekwetsten te bevolken, of kerkhoven met gesneuvelden te verrijken; het schijnt hun eene streelende zelfvoldoening opgeleverd te hebben aan eene menigte gezinnen hunne dierbaarste betrekkingen, aan vrouwen hunne mannen, aan moeders hare kinderen, aan grijsaards de steunsels van hunnen ouderdom te hebben ontroofd, dat men met regt zeggen kan: het bewuste ministerie heeft zich op eenen menschlievenden grond weten staande te houden!

« De Antwerpsche citadel is veroverd; wat kon ook Frankrijks overmagtig leger weerstaan. Men kan de groote natie die, natuurlijker wijze, de verovering van *Lissabon*, *Napels*, *Koningsberg*, *Algiers* en het in de lucht springen van het Kremlin toejuichte, toeroepen *De dagen van roem zijn weer aangebroken!* met zestig duizend man hebben wij er vier duizend overwonnen! » Tot de weezen, die naar hunne gesneuvelde vaders vragen, zal men kunnen zeggen: « Zijt gelukkig mijne kinderen! uw vader is voor de lunette *St. Laurent* omgekomen! » De doctrinaire ministers kunnen nu aan het reeds met zoo veel belastingen overladen *Frankrijk* te gemoet voeren, dat, 40 millioen op het budget meer te plaatsen, om een' hoop puin aan Prins LEOPOLD van *Saksen-Coburg*, (alias Koning der Belgen) te geven, voor het behoud van het vaderland is geschied. En als nu de arme Fransche ambachtsman zijne krachten uitput, om het door hem verschuldigde aan den lande te voldoen; als de Fransche dagloonér, om den Belg de onaangenaamheid te besparen zich met de oorlogs-kansen te bemoeijen en hem het genoegen laat, om voor vrouw en kroost te arbeiden, in *Belgie* ten behoeve der Belgen gaat strijden; als de koopman, wien de uitgebarsten onlusten onberekenbare schade veroorzaakt, nog mogten twijfelen aan de wijze staatkunde van het doctrinaire ministerie, zullen eenige honderde ambtenaars, *porteurs de contrainte*, hun bij parate executie wel bewijzen, dat er geen beter ministerie kan bestaan. Zoo gaan de zaken onder gouvernementen als het onze! Als eene geheele Natie kwijnt, zich uitput, in krachten afneemt, moet zij noodwendig algemeene wanhoopskreten doen hooren, maar het gelukt, door listig voorwendsels, de dingen zoo te regelen, dat 32 millioen menschen, te zamen genomen, maar weinige oogen hebben om te zien; en ook die oogen weet men nog te blinddoeken, terwijl hunne monden met den besten honig omstreken worden.

« Zoo dra de heldhaftige Franschman ten strijde geroepen wordt, leidt men hem gemakkelijk om den tuin; en zoo lang men hem de gelegenheid geeft om de wapenen te voeren, ontneemt men hem de lust tot redeneren. Maar wederkomende vat hij die taak ook weder op. Het zal dan ook wel bij het voorbij trekken dier noordelijke forteressen zijn, die den vijanden de poorten van *Parijs* openen, dat onze terugkeerende armee zal zeggen: « Wij hebben wezenlijk eenen verkeerden weg gekozen; was het niet veeleer hier dan voor *Antwerpen*, dat wij lauweren hadden behooren te plukken? » En als zij aan den voet dier sterkten eenige Engelschen, Franschen, Pruissen en Russen zullen zien glimlagchen, kunnen wij dan wel vooronderstellen, dat zij *Frankrijk* met een vergenoegd gelaat weder zullen binnen trekken.

« Als wij aan den vandelen kunnen vragen, wie, eigenlijk gezegd, met de behaalde overwinning wezenlijk verheugd zijn kan? dan is het ware antwoord niet anders dan — niemand. De Belg neemt, met schande overladen, bezit van de genoegzaam in puin verkeerde citadel; de Engelschman, voor het oog van zijn ouden bondgenoot gecompromitteerd, zal als eertrofeé onze halfgestrande vloot aanwijzen; terwijl onze vlag door die van *Engeland* wordt overschaduwd. De Franschman heeft het bloed zijner landgenooten voor eene niets beteekenende verovering bij stroomen zien vloeijen.

« Moge deze noodlottige gebeurtenis de lust, om liefhebberij-oorlogen te voeren, voor altoos doen vergaan: opdat het Fransche volk nimmer meer tot de gedwongene verpligting gebragt worde, zijn geld, ten behoeve van anderen, te verkwisten, en te zien, hoe men het leven van een aantal zijner helden zoo, noode- als doelloos, opoffert. Moge die noodlottige gebeurtenis hetzelve tot de opmerking leiden, dat bij al den heldenroem, vroeger in het belang van *Frankrijk* verworven, het bespottelijk is, den schijn te willen aannemen, als of die door eene overwinning, op vier duizend man met zestig duizend behaald, vergroot is geworden.»

Allerlei.

Men moge zeggen wat men wil, de Belgische revolutionnairen zijn vindingrijk om hunne bewezene diensten te erkennen. De Antwerpsche municipaliteit zal ter belooning van den generaal-en-chef der zoogenoemde bevrijdings-armee, even als men te *Brussel* voor BELLIARD gedaan heeft, in *Antwerpen* eene straat herdoopen en haar den naam van *Gerards-Straat* geven; terwijl in die straat een standbeeld zal opgerigt worden, waarvan het plan voor het tegenwoordige nog is berustende in de portefeuille voor het monument van het *martelaren-plein*.

Het revolutionnaire *Belgie*, anders gezegd het koningrijk van LEBEAU, want dat is eenerlei, moet wel laag in waarde gezonken zijn, dat de graaf FIACRE DE CELLES zich te *Parijs* heeft laten naturaliseren.

Wij weten inderdaad niet, welk der beide landen meer te beklagen is, dat, hetwelk den graaf als inwoner verliest, of dat, hetwelk hem als inwoner aanwint.

Men beweert algemeen, dat de graaf DE CELLES, dadelijk na zijne naturalisatie, een brevet van invoer zal bekomen, ten einde zijne methode om spersies te eten, waardoor hij zich in de *Nederlanden* zulk eenen grooten naam gemaakt heeft, ook in *Frankrijk* in beoefening te brengen.

Men is algemeen van gevoelen, dat Koning LEOPOLD zijn monster-mortier aan don MIGUEL ten geschenke behoorde aan te bieden, om *Oporto* te bombarderen. Dit voortreffelijke moordtuig kon wezenlijk in geen waardiger handen overgaan.

Het gerucht liep in het laatst des vorigen jaars, dat, met den eersten Januarij, de nieuwe Fransche munt met het borstbeeld van LEOPOLD in *Belgie* zou worden ingevoerd, dat wil zeggen, dat men er *francs-belges* zou bekomen. VAN DER NOOT was toch inderdaad beter vaderlander dan DELHOUGNE: drie maanden na de revolutie van 1789, hadden de Belgen reeds geld met den nationalen stempel.

De welgezinden verwonderen zich over de mishandelingen, door de Hollandsche krijgsgevangenen te *Antwerpen* van het door anderen aangehitste en tot het plegen van alle buitensporigheden gestemde graauw ondervonden; maar dat gedrag heeft niets buitengewoons in zich: hoe kan men van lieden, die op den laatsten trap van beschaving staan, iets beters verwachten.

De Lynx.

De Commissie uit het Kollegie ZEEMANSHOOP, te Amsterdam, *belast met het beheer der ingezamelde penningen, ten behoeve der gekwetste en van de hulpbehoevende betrekkingen der gesneuvelde manschappen van de Equipage der Kanonneerboot No. 2, van wijlen den luitenant ter zee J. C. J.* VAN SPEYK, roept bij deze op al de zoodanigen, welke tot genot dier penningen geregtigd zijn verklaard, en bij hare advertentie van den 17 Maart jl. zijn vermeld, ten einde *op de gewone wijze* het kwartaal, verschenen op heden, te komen ontvangen.

De Commissie voornoemd, acht zich verpligt bij deze aan de milde gevers dier ingezamelde penningen te kennen te geven, dat de uitkeeringen aan bovengenoemde personen door haar *uitsluitend* geschiedt uit de gelden, door het Collegie *Zeemanshoop* ingezameld of bij hetzelve, overeenkomstig vroegere advertentien, gestort en *geenszins te zamen met andere fondsen*, hoe ook genaamd, zoo als door sommigen wordt vermeend en onder anderen door wijlen den verdienstelijken JACOB KONING *in het leven van* VAN SPEYK bl. 139 en 140 *verkeerdelijk* is vermeld geworden.

Amsterdam, den 1. Januarij 1833.

De Commissie voornd.,
C. J. WILLET.
D. KRAIJER.
Mr. W. J. C. VAN HASSELT.
T. P. MATZEN.

---

§ † † Men is voornemens, om op Woensdag den 16den Januarij, 1833, des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris Mr. *G. VAN ECK*, aan de genoegbieden den uit de hand openbaar te verkoopen:

1o. Een voornaam, hecht en sterk HEERENHUIS, van alle vereischte GEMAKKEN voorzien, met daarbij zijnde KOETSHUIS, STALLING, OPENE PLAATS, en hetgeen verder daartoe behoort, staande binnen *Arnhem*, op het Zand, naast de zoogenaamde Kattenpoort, wijk F, No. 74, bewoond door den Heer Mr. *J. H. KETJEN*, Directeur der Belastingen in de Provincie *Gelderland*.

Te aanvaarden met primo Mei 1833.

Ingezet op f 5317. —

2o. Een stuk WEILAND, groot 3 Bunders, 82 Roeden en 50 Ellen, gelegen in het Velperbroek, onder de gemeente *Rheden*, aan de Broekstraat, in pacht gebruikt wordende door den Heer *BROUWER*, logementhouder te *Velp*.

Te aanvaarden met Petri aanstaande.

Ingezet op f 2511. —

Ten einde toelating tot bezigtiging en opneming van het 1ste perceel te bekomen, kan men zich adresseren bij den Heer Bewoner, alleen op Dingsdag, Woensdag en Donderdag van tien ure des voormiddags tot twee ure des namiddags; en ter nadere aanwijzing van het 2de perceel vervoege men zich bij den gezegden pachter: terwijl omtrent de voorwaarden van verkoop ten Kantore van den Notaris VAN ECK, onderrigt is te bekomen.

---

† † † Men is voornemens, om op Dingsdag den 8sten Januarij 1833, des morgens precies ten 9 ure, aan het huis van *GERRIT DONKERS*, op *Aver-Enk*, te *Didam*, publiek te verkoopen eenen netten en zindelijk geconserveerden INBOEDEL, hoofdzakelijk bestaande in MAHONIEHOUTEN en andere MEUBELEN, als GARDEROBE, BOEKENKAST, met groene zijden Deuren, PENANTKASTJES, STOELEN met zwarte tripten Zittingen, CHIFFONNIERE, BUREAU, van vele gemakken voorzien, eene zeer net bewerkte THEESTOOF met geel koperen BAK en rood koperen SCHENKKETEL, LIKEURKELDERTJE van zes Fleschjes. Voorts eene accuraat gaande PENDULE, loopende 14 dagen, waaronder zich SPEELWERK bevindt, met STULP, een HOEKBUFET, heldere SPIEGELS in vergulde en andere lijsten, eene bronzen metalen TAFELLAMP met glazen BALLON, ronde en vierkante TAFELS, STOELEN met Matten Zittingen, TAPIJT en VLOERKLEEDEN, KARPETTEN, een BED met toebehooren, LEDIKANT met Behangsel, een klein DITO zonder dito, STROOMATRASSEN, eenig fraai geslepen KRISTAL- en GLASWERK; goed onderhouden KOPER, TIN, BLIK- en YZERWERK, KAGCHELS, een rood koperen DOOFPOT, geheel nieuw. Wijders different PORCELEIN en AARDEWERK. Eindelijk eenig net bewerkt PLATEDWERK, waaronder KANDELAREN, met Zilver gemonteerd. En hetgeen verder ten dage van verkoop zal worden te voorschijn gebragt.

Al hetwelk voor een ieder zal te zien zijn op Maandag den 7den Januarij 1833, van des morgens 10 tot des namiddags 4 uren.

---

† § † De Notarissen *GODEFROY* en *NYHOFF* zullen, op Maandag den 7den Januarij 1833, des morgens om 10 uren, ten huize van *O. GERRITSEN*, in *het Posthoorn*, te *Arnhem*, publiek, op crediet, verkoopen:

Ongeveer 17000 Nederlandsche ponden Best, onder *Velpen* gewassen, HOOI; zijnde van heden af te zien, in het schip, liggende ter kade, nabij gezegd *Posthoorn*.

---

§ § § De Notaris *V. J. ENGELENBURG* te *Olst*, zal ten verzoeke van zijnen principaal, op Dingsdag den 15den Januarij 1833, des morgens om 10 uren, aan de herberg *den Bombelt*, onder *Olst*, verkoopen: circa 300 zware zeer hoog reet opgaande EIKENBOOMEN, allen geschikt tot Bergroeden, Palen en Timmerhout, staande op het erve *Spijkerbosch*, onder *Olst*.

---

† † § Op den 16den Januarij 1833, des avonds om 6 uren, in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, zal door den Notaris Mr. *W. H. TAAY* worden verkocht: het HUIS en ERVE te *Arnhem* in de Nieuwstad, bij den inzet gebragt op f 1,000.

---

† § † *ARNHEM.* De ondergeteekende berigt het geëerde Publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is ten huize van den Heer *S. TERREN*, aan de St. Jans-Poort, van Maandag den 7den tot den 13den dezer, met een aller uitmuntendst assortiment van BRILLEN in SCHILDPAD met GOUD en ZILVER en alle soorten van GLAZEN, die tot Gezigtkundige Instrumenten behooren.

MAGNUS MORIS.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.